

de huilende clown

gedichten

Fred van Rijn

Inhoudsopgave

de huilende clown	1
1000 keer	2
aan de kust	3
ach heremijntijd	5
als ik jou zie	6
amuse	7
aseksueel	8
bevrijding	9
bloemen.....	10
blues.....	11
bril	12
CO2 uitstoot	13
de dichter zelf	14
de schaapherder	15
des vacances	16
dierenliefde	17
dilemma	18
dopey	19
drinken	20
droomhuis	21
eenzaam	22
er hangt iets in de lucht	23
fay	24
gemiste kans	25
getrouwde vrouwen	26
groot hart.....	27

halfstok.....	28
het mag wel	29
herinner mij	30
hoop.....	31
huilende clowns	32
hypocrisie	33
iemand zei.....	34
ik wel van jou	35
joost	36
kadootje.....	37
kanker	38
kno	40
korsakov	41
la vita è bella.....	42
lente	43
lenteloos	44
liedje	46
lief.....	47
liefdesliedje.....	48
liefdesverdriet	49
lijf.....	50
maandagmorgen	51
mensen zoals ik.....	52
mijn god	53
mijn hart en mijn hoofd.....	54
mijn hemel	55
muze	56
nieuwe jurk.....	57
om te janken zo mooi.....	58

onderweg.....	59
oud.....	60
ouder worden	61
ouder worden (2)	62
overhouden.....	63
passies	64
pech	65
poëzie.....	66
politiek	67
romanticus.....	68
rondvaart.....	69
sabine	70
samen.....	71
schaapskooi	72
sexy.....	73
slak.....	74
slavernij.....	75
steeds vaker heb ik dat.....	76
sterven in de lente	77
te mooi voor mij	78
te laat	79
tja.....	80
treurig.....	81
vagebond	82
venetië.....	83
verkeerd lichaam.....	84
vrij met mij.....	85
wachtkamer	86
winkelcentrum.....	87

zomeravond.....	88
zonder mij	89
zwakke schouders	90

de huilende clown

In november 1978 verschijnt mijn eerste dichtbundel 'Hier en daar een bui' bij Uitgeverij Gerrit Tukker. Het is de periode waarin ik actief ben in het theater met toneel, cabaret en muziek. Ik schrijf monologen, scènes en liedjes, ik speel gitaar en ik maak gedichten.

Dan slaat de liefde meedogenloos haar slag en volgt een periode die men doorgaans aanduidt als volwassenheid. Naast een bescheiden maatschappelijk aanzien levert deze tijd mij twee lieve zoons op, maar creatief gezien zijn het zwarte jaren. Zoals Annie M.G. Schmidt het zo mooi omschrijft als 'eerst word je saai, en dan ga je dood'.

Zover is het echter nog niet. Ik heb geluk en word ziek. Ik verlies werk, status, inkomen en conditie, maar krijg er zeeën van tijd voor terug. Langzaam ontwaakt het kind weer in mij. Ik kan weer spelen en verbaasd de wereld beschouwen.

Ik neem de gitaar ter hand en leer mijzelf toetsen te beroeren. Ik begin romans te schrijven, korte verhalen en liedjes. Ik verbaas mij soms over mijn eigen teksten. Ik hoef ze alleen maar op te schrijven en nagenoeg niets te verzinnen. Het leven zelf heeft ze voor mij bewaard en nu mag ik ze openmaken.

De stap naar poëzie is onvermijdbaar en hoeft nog slechts te worden gezet. Dat heb ik gedaan. Ik ben weer terug bij af.

Zoetermeer, oktober 2019

1000 keer

in gedachten heb ik jou
wel duizend keer genomen
maar toen het zover kwam
toen kon ik niet komen

aan de kust

de zon daalt als een gouden bal
en raakt de zee ternauwernood
ik voel jouw lichaam sidderen
de golven kleuren langzaam rood

de geur van haring en patat
de zilte smaak van zand en zout
daar kan geen chanel tegenop
voor wie van iemand anders houdt

jij slaat je armen om mij heen
en drukt je lijf tegen mij aan
je voelt zo koud en zo alleen
terwijl wij hier toch samen staan

ik zie je kijken naar het water
en ik ontken het evenmin
de zee trekt of je wilt of niet
graag liep ik er nu met jou in

de zon verdrinkt zich in de zee
de hemel schaamt haar kaken rood
zij kan er niets aan doen, maar wij
zijn weer een dagje eerder dood

ach heremijntijd

gedichten

als je ze leest
dan word je niet blij
zo vrolijk zijn die
gedichten van mij niet
er zitten maar een paar
opgewekte bij
veel kommer en kwel
en hartzeer en verdriet

tsja

leuk is het
allemaal niet

als ik jou zie

als ik jou zie
dan gebeurt er wat
tsja
hoe zeg je dat
appelmoes en vlinders
een knipoog van de zon
een opwaaiende zomerjurk
een blauwe luchtballon

kippenvel en
warm en koud
blosjes in mijn nek
idiot doen
maar dat lijkt
opeens veel minder gek

amuse

het leven is soms raar

zij denkt ik ben zijn muze

het tegendeel is echter waar

hij ziet haar als amuse

aseksueel

jij bent

als een porsche zonder motor
of een gibson zonder snaren
die niet heel veel meer doet dan
naar haar mobieltje staren

bevrijding

zo

nu hoef ik niet meer

aardig te zijn

zei ze

toen ze stopte met werken

niet dat ze

vanaf dat moment

niet meer aardig was

maar

het hoefde niet meer

zie je

bloemen

als je de bloemen voor mijn graf
nou gewoon vandaag eens gaf
dan zouden ze nu op tafels staan
en heb ik er nog wat aan

blues

was jij maar hier

was jij maar hier

was jij maar hier

was jij maar hier

was jij maar

was jij maar

was jij maar hier

bril

ik zit nu met mijn billen op

de bril waarop jij zat

ik moet dus aan je denken

jij in je blote gat

CO2 uitstoot

ik ben gek op bruine bonen
maar 't is beter voor 't milieu
als ik aardappels en groenten eet
met een cordon bleu

de dichter zelf

ik schrijf niet
niemand mist mij
vanwege de alliteratie
net zo min
dat het alliteratie is
dat niemand mij mist

nee
als het een vak was
zouden ze mij kunnen missen

de schaapherder

de herder is niet eenzaam
hij is alleen alleen
en zelfs dat is nog de vraag
met al die schapen om hem heen

des vacances

ik ben délicieux voor franse insecten
mijn buik mijn benen mijn billen mijn rug
geen plekje van mij dat zij niet ontdekten
een délicatesse voor iedere mug

dierenliefde

ik ben gek op dieren

zei ze

zoals je zelf ziet

dieren zijn tenminste eerlijk

en belazeren je niet

ze zag er gelukkig uit

en toch

toch klopte hier iets niet

want als je veel van dieren houdt

dan houd je ze toch niet

dilemma

ik zou haar zo graag zeggen

wat ik

voor haar voel

zoals ik dat

nou eenmaal voel

maar ja

dat zou ook

zo maar eens

het eind kunnen zijn

van haar nabijheid

soms

en ik heb haar

nou eenmaal graag

ontzettend graag

bij mij

dopey

nog erger dan
het overlijden
zijn
het afbreken van het hok
het weghalen van het gaas
het weggooien van
fles en voederbak
en
de laatste restjes bospeen
met loof
waaraan je nog kunt zien
dat er aan geknabbeld is

een stom konijn
maar dan wel eentje
die bijna elf werd

onze tuin
zal nooit meer
dezelfde zijn

drinken

in de binnenstad is een café
waar ik nog wel eens kom
het zit er altijd stampend vol
en ik begreep nooit goed waarom
het is er nauwelijks gezellig
de mensen drinken stil hun glas
en als er al eens gesproken wordt
gaat het over hoe het vroeger was

de barman heeft het uitgelegd
hij zei
ze komen hier om te schuilen
want het enige dier dat lachen kan
schiep zich
een wereld om te huilen

droomhuis

het liefst had ik een pakhuis
waar niemand zich nog stoort
aan de enorme rommel
die in een pakhuis hoort

eenzaam

meer nog dan
alleen zijn met kerst
is een lente
zonder liefde

er hangt iets in de lucht

tranen vallen uit de hemel

bomen druipen van verdriet

jij vraagt zacht

komt het door mij

maar nee

nee

dat is het niet

zie je niet dat de wereld huilt

de bomen druipen van verdriet

tranen die uit de hemel vallen

maar nee lieverd

nee

jij bent het niet

fay

ze heet fay pap
fay aimée
en ik weet mij terstond
in een volgende generatie

ze heet fay pap
fay aimée
en inderdaad
ze is om van te houden
te knuffelen
mijn hart vasthouden
voor een grote boze wereld
die in één klap
veel groter en nog bozer lijkt
dan zij al leek

ze heet fay pap
fay aimée
zorg goed voor haar jongen

gemiste kans

je moet alleen iets doen
als je er zelf wat aan hebt

zei ze

en dus deed ze alles
waar ze zelf wat aan had

gek genoeg

vond ze later

was er niet zo veel over
van wat ze in de jaren daarvoor
had opgespaard

getrouwde vrouwen

ik val op getrouwde vrouwen
die nog van hun partner houden
da's behoorlijk kut
maar
hoe voorkom ik 't

groot hart

ik zou met iedereen
die ik lief vind
willen vrijen
want
mijn hart is veel te groot
voor jou en mij
je zou verdrinken in
een oceaan van liefde
er kunnen nog
zoveel mensen bij

mijn hart is te groot
ik kan niet kiezen
er zijn er zoveel
die ik bemin
ik wil jou en niemand niet
verliezen
open je hart en
laat mij er in

halfstok

hoeveel jaren duurt het
voor een oorlog is vergeten
hoeveel generaties
blijven daar nog stil bij staan
hoeveel kinderen van kinderen
willen nog weten
wat de ouders
van hun ouders
ooit hebben ondergaan
of juist gedaan
laat toch gaan

het mag wel

we mogen hier
alles zeggen
iedereen onze
mening opleggen

we mogen hier
met onze vinger wijzen
iedereen
ons gelijk bewijzen

het mag wel
maar het hoeft niet

dus
waarom
zouden we

herinner mij

als ik dood ga
en dat doe ik
herinner mij dan
als die idioot
die het doorgaans
zo goed bedoelde
maar het lukte
domweg nooit

als ik dood ga
ik doe het echt
herinner mij dan
en glimlach
om mijn verhalen
mijn liedjes
en misschien wel
om dit gedicht

hoop

binnen een jaar
ziet u er weer uit
als een meisje van achttien
heeft de eigenaar
van de sportschool
haar beloofd

ze is opgetogen

maar je hebt ook
hele dikke
meisjes van achttien

hulende clowns

hulen

van het lachen

en soms

net andersom

zo is de zaak

in evenwicht

zo moet het zijn

zo moet het blijven

hulende clowns

zijn

geen gezicht

hypocrisie

hypocrisie
is christenen
niet vreemd

ze kunnen het bloed
van jesus wel drinken

iemand zei

iemand zei

oké dan

als je moe bent

dan ben je moe

wie ben ik

om je vast te houden

rust zacht

oogjes toe

want je bent zo moe

zo moe

zo

verschrikkelijk moe

en als je moe bent

dan ben je moe

ik wel van jou

jij krijgt steeds meer vrienden

je wordt

veel gevraagd

maar mij

vergeet je

jij krijgt steeds meer vrienden

en ik

stenen in mijn maag

want

weet je

ik wel van jou

joost

onnutte feiten laten weten
dat kan alleen in een gedicht
zoals dat ene Joost niet wist
waar het vondelpark ligt

misschien heeft hij er wel gelopen
vond hij het zelfs een mooi gebied
joost mag het weten denk ik dan
maar beste joost die wist het niet

schreef hij er wellicht gedichten
is de gijsbrecht daar ontstaan
lullig hoor een eigen park
en geen idee van het bestaan

kadootje

voordat wij gingen lunchen

moest jij nog eerst een plas

ik kon je horen zingen

terwijl je plassen was

de mooiste kadootjes

worden niet gegeven

die krijg je

kanker

het heeft geen zin meer

zei je

mijn kachel is stuk

afwisselend

warm en koud

ik ben kotsmisselijk

en verrek

van de pijn

als ik niet

duf wil zijn

vrouw en kinderen

buren en kennissen

vriend en vijand

onbekenden zelfs

ja die ook

zijn het allemaal

met mij eens

maar godverdomme
vloekte je
(en vloeken deed je nooit)
niemand haalt
die verdomde trekker over

kno

en

vroeg de kno-arts in opleiding
nadat zij mij inwendig had onderzocht
hoe gaat het verder met u

verbaasd keek ik haar aan

u bent immers meer dan
alleen een neus- en keelholte
verontschuldigde ze zich
u bent namelijk ook nog mens

ja eh

goed

stamelde ik verbouwereerd

zo lief

en nu jekte ik ook nog tegen haar

korsakov

wie was dat ook alweer

la vita è bella

natuurlijk

de wereld staat in brand

de mensen lijken wel idioot

nee waanzinnig

dolgedraaid

houdt het dan nooit op

je zuigt je onderlip tussen je tanden

en kijkt me

vertwijfeld

aan

ik weet het

natuurlijk ook niet

wat ben je mooi

fluister ik

lente

weet je

hoe eenzaam lente is

als je niemand hebt

om te beminnen

lenteloos

voor het eerst weer zonder jas
tuindeuren open
buren worden weer zichtbaar
krokussen en
echte kussen
vinden als vanzelf
hun weg

een man zit op een bankje
in de zon is het al warm
een meisje op rollerskates
passeert en lacht naar hem
een verdomd mooi meisje

de man steekt vluchtig zijn hand op

maar echt van harte

gaat dat niet

was jij nog maar hier

zucht hij

want tsja

wat is een lente zonder liefde

liedje

geef mij je hand

en laat me je kussen

laat me lief voor je zijn

nu het nog kan

sssttt

niets zeggen

liever zonder woorden

nee

ik wil niets horen

geniet er maar van

wat we moeten weten

nou

dat weten we

en al dat andere

dat

vergeten we

lief

ik vind je gewoon lief

ach ja

sorry

zei je er nog

achteraan

dà's pas lief

liefdesliedje

het is zo

mmm

met jou

mmm

met jou

het is zo

mmm

met jou

mmm

liefdesverdriet

ik heb een liedje geschreven

zei ik

over liefdesverdriet

liefdesverdriet

lachte hij schamper

dat onderwerp is zo uitgekauwd

wat valt daar nog meer

over te zeggen dan

dat je nog altijd van haar houdt

nou

dat zal ik je vertellen

er is een verschil

tussen jong en oud

voor jou is dat

het onbereikbare meisje

voor mij dat ik

met haar ben getrouwd

lijf

de liedjes die ik schrijf
zijn jou
op het lijf geschreven

wat had ik ze
verdomde graag
op jouw lichaam zelf
geschreven

maandagmorgen

zo

de kop is er af

verzuchtte de beul

mensen zoals ik

mensen

zoals ik

zoeken mensen

zoals ik

die hebben

wat ik heb

die missen

wat ik mis

en weten

wat het is

te hebben

wat ik heb

te missen

wat ik mis

mensen

zoals ik

mijn god

ik heb ze zien komen

en ik heb ze zien gaan

bij donderslag

weerbarstig

verbaasd soms

en ook wel

verlangend

jezus god

waarom noemen ze jou

lieve heer

mijn hart en mijn hoofd

tussen

mijn hart en mijn hoofd

lopen wel duizend wegen

je bent er zo

de weg kwijt

en juist daar

kom ik jou tegen

tussen

mijn hart en mijn hoofd

lopen wel duizend wegen

ik ben allang

de weg kwijt

en dus

kom ik jou tegen

mijn hemel

mijn hemel
was er maar één god
was er maar geen god
was er maar niets

god
is een uitvinding
van de duivel

muze

mijn liefde mag dan
niet beantwoord zijn

en dat zal
waarschijnlijk
altijd zo blijven
maar

niemand heeft een muze
zoals ik

nieuwe jurk

kan ik dat nog hebben
vraagt ze mij af
denken ze dan niet
op mijn leeftijd ach god dat ouwe lijk
die wil ook nog zo nodig eh

en dan
met haar kin omhoog
snuift ze
plots vechtlustig lijkt het wel
waarom ook eigenlijk niet

ach meisje
weet je wel hoe mooi je nog bent

om te janken zo mooi

op de hoek van de straat
speelt een zwerver gitaar
hij zingt over liefde en geluk
al was er maar
de helft van waar
mijn dag kan niet meer stuk
want als hij mij aankijkt
en naar mij lacht
beginnen zijn ogen te stralen
als hij me zo aankijkt
en naar mij lacht
kan ik nauwelijks nog
ademhalen

hij zingt zo mooi
om te janken zo mooi

zo mooi

onderweg

dag in dag uit
steeds hetzelfde
waar ging het
tussen ons mis

ik heb al te lang
zitten kniezen
tranen gelaten voor tien
ik ben eenzamer met jou
dan zonder

er moet iets gebeuren
ik voel het
de onrust in mij
neemt maar toe
op zoek naar
ik weet niet
maar anders

oud

de mensen om mij heen
zijn meestal veel ouder dan ik
ook al ben ik vaak
veel eerder geboren
ik weet niet wat dat is maar
de meesten van hen
zijn bij het opgroeien
hun kind-zijn verloren

ouder worden

als ouder worden niet méér betekent

dan dat het lijf niet dood wil gaan

uur na uur

dag in dag uit

tsja

wat is daar dan nog aan

ouder worden (2)

ooms en tantes

ouders

en daarna

zijn vrienden aan de beurt

overhouden

ach voor mijn part vergeet je alles
als je één ding maar onthoudt
dat je heel veel weg moet gooien
voor je echt iets overhoudt

passies

ja dat kan

schreef ze

als antwoord op de vraag

kunnen passies doodbloeden

ik schrok

want passies bloeden pas dood

als je ze opgeeft

ja dat kan

schreef ze

ik schrok

pech

alle ijsberen

zijn verzot

op pinguïns

maar ja

poëzie

poëzie

is emotie

komen tot de kern

voelen met je hart

wat kunnen mij die

punten en komma's

dan schelen

als het ook

zonder kan

politiek

de mensen willen
nu eenmaal belazerd worden
verzuchtte de politicus

hij zelf wist het natuurlijk als geen ander

populisme maal intelligentie
is een constante

romanticus

ik ben een romanticus
maar in godsnaam
waarom

rondvaart

samen naar een beurs in utrecht
en van alles in gedachten
maar niet lulliger dan lullig
een rondvaart door de grachten

en juist dat is nu precies
wat wij samen deden
wat een stom idee van mij maar
jij keek zo tevreden

samen naar een beurs in utrecht
ik zie nog hoe je lachte
toen ik vroeg wat dacht je van
een rondvaart door de grachten

samen naar een beurs in utrecht
een rondvaart door de grachten
hoe onschuldig en toch ook
intiemer dan we dachten

sabine

een stoplicht springt van rood op groen

mensen steken over

het lijkt een vroege lentedag

geen wolkje aan de lucht

terrassen staan nog ingepakt

stoelen aan een ketting

maillots in plaats van blote benen

nog lang geen rokjesdag

ijsjes worden al verkocht

een meisje kust haar vriendje

ergens staat een radio aan

en uitbundig schijnt de zon

de zon schijnt blijkbaar ook wel

zonder jou

alsof er niets gebeurd is

samen

samen zitten ze daar
naast elkaar
zonder iets te zeggen

samen zitten ze daar
te kijken naar
hoe valt dat uit te leggen

hetzelfde beeld
dezelfde situatie
maar zo verschillend
in hun beleving

samen zitten ze daar

schaapskooi

in een programma
over eenzaamheid
wordt een schaapherder
getoond
die
alleen met zijn schapen
dag in dag uit
over de heide trekt

maar de man is
slechts alleen
met
zijn schapen

voor eenzaamheid
zijn mensen nodig

sexy

als ik ooit al sexy was
dan ben ik dat niet meer
met een buik als van mijn vader
lijk ik op een peer

dat komt door bier
zegt iedereen
maar dat kan het niet zijn
net zo min van eten
denk ik
hoogstens van wat wijn

slak

zegt de ene
slak tegen de ander

ik weet niet wat jij doet
maar
ik ga naar huis

slavernij

natuurlijk

de slavernij was niet goed

maar

onder het stofzuigen

denk je daar toch

genuanceerder over

steeds vaker heb ik dat

ik heb zo het idee dat
ik iets vergeten ben maar
ik zou bij god niet weten wat
steeds vaker heb ik dat

ik heb zo het idee dat
ik nog iets moet doen maar
ik zou bij god niet weten wat
steeds vaker heb ik dat

het zal wel niet belangrijk zijn
of misschien juist wel
ik kom er nu alleen even niet op
maar even niet aan denken
dan herinner ik mij wel
het is nu te druk in mijn kop

sterven in de lente

ik wil sterven in de lente
zonder ceremonieel
cremeren en verstrooien
en zelfs dat is al te veel

als dan na maanden iemand belt
maar die kans is niet zo groot
en iemand naar mij vraagt
zeg je
fred
nee
die is dood

te mooi voor mij

ik lig de hele nacht te draaien
en dat heb ik echt niet gauw
maar als ik mijn ogen dicht doe
nou
dan zie ik jou

mijn hart slaat altijd harder
als mijn ogen jou weer zien
ik geef niet snel een cijfer
maar jij
krijgt van mij
een tien

te laat

zolang het niet te laat was

leek er tijd genoeg om

te zeggen

wat je zeggen wou

te doen

wat je wou doen

zolang het niet te laat was

leek er tijd genoeg

om te vertellen

dat het liefde was

een schouder

een zoen

maar dan

ineens

is het zo ver

het is te laat

tja

er is iets
ik weet niet wat
soms opeens
dan heb ik dat
dan voel ik
onweer in de lucht
en alles
vliegt dan voorbij
in vogelvlucht

maar ik wil nog zoveel zeggen
ik moet nog zoveel doen
mooie dingen maken

tja

treurig

al je liedjes zijn zo somber

zei je

tja

op twee blije na

andersom

was inderdaad

beter geweest

vagebond

onder aan de ladder

met een wereld

op zijn kop

aldus staat hij

boven de rest

venetië

ik zit in venetië op een terras
en vraag me af
hoe het hier vroeger was
onder de indruk van de basiliek
al kleeft er bloed
aan elke relik

het heeft wel iets
van de kip en het ei
wat was er eerder
en hoe kom je daarbij
bedacht god de mens
en in godsnaam waarom
of was het misschien
toch andersom

verkeerd lichaam

nu iedereen uit de kast komt
kan hij natuurlijk niet achterblijven

oké dan maar

ik

eh ik

begint hij

toch wat aarzelend nu

ik zit in een verkeerd lichaam

het is er uit

vragend kijkt zij hem aan

het is te dik

vrij met mij

ik lig naast je

en

ik kijk naar je rug

als ik vraag

slaap je

zeg je niets terug

ik weet dat je moe bent

maar

dat ben je altijd

wanneer word je wakker

want zo

raak ik je kwijt

wachtkamer

zwijgend zitten ze in de wachtkamer
zij bladerend in een beduimelde libelle
hij bezorgd voor zich uitkijkend
met zijn volgnummer in de hand

nu weten ze nog van niets
straks stort wellicht een wereld in

hij is aan de beurt

houd je van me
had hij haar nog willen vragen
maar dat komt er nu
wellicht niet meer van

winkelcentrum

hallo

hoor ik opeens

en daar sta jij

hand in hand met je dochter

een glimlach

ik zag je lopen

samen gaan jullie verder

iets kopen

beetje kijken

een nieuwe spijkerbroek

schoenen

wie weet

niet eerder overviel eenzaamheid

mij zo onverwacht

en volledig

zomeravond

je wrijft met één hand
het haar uit je gezicht
om goed te kunnen kijken
naar de horizon
je vermoedt dat daar
nog van alles ligt
je wou dat je
in een bochtje kijken kon

want helemaal daar achter
maar dat zie je niet
daar ligt nog van alles in 't verschiet
daar liggen droomlanden als
fantasia
utopia
vlinders in je buik
o la la

zonder mij

ik hoor nergens bij

als het gaat

over wij

dan is het

zonder mij

zwakke schouders

ik heb een zwak voor zwakke schouders
voor wie wat hulp gebruiken kan
lege magen droge kelen
daar zijn er te veel van

ik heb een zwak voor zwakke schouders
voor wie geen cent te makken heeft
gebroken harten volle levers
voor wie geen mens een stuiver geeft

wie onder ligt
is mij lief